

Sedem dní stvorenia podľa Genesis

Tento článok sa v zostručnenej podobe venuje siedmim dňom stvorenia podľa prvej knihy Biblie - Genesis a vykladá ich z pozície duchovnej vedy na základe knihy R. Steinera „Tajemství biblických dějin stvoření.“

Náš vesmír so svojím vývojom a začiatkom datovaným od udalosti zvanej Big Bang trvá podľa meraní astrofyzikov zhruba 13,7 miliárd rokov. Z hľadiska duchovnej vedy je vznik, vývoj a zánik nášho vesmíru len jednou epizódou, jedným kozmickým cyklom v rámci celého stvorenia.

Takémuto kozmickému cyklu volaného aj Brahmov deň predchádzali iné kozmické cykly alebo stavy. V nich sa tiež pripravoval vznik Zeme, človeka, rastlín a zvierat. Súčasnému zemskému kozmickému cyklu predchádzali veľké kozmické cykly volané v antropozofii, Starý Saturn, Staré Slnko, Starý Mesiac. So súčasnými kozmickými objektmi našej slnečnej sústavy to nemá primárne nič spoločné.

V rámci súčasného stavu Zeme po určitom čase prestane rozpínanie vesmíru a nastane jeho zmršťovanie do jedného bodu, do prvotného stavu chaosu tzv. Brahmová noc. Nasledovať bude nový veľký kozmický cyklus, nový Brahmov deň. Stavy, ktoré budú nasledovať po súčasnom stave Zeme volané v antropozofii Jupiter, Venuša a Vulkán. Spolu teda hovoríme o siedmich stavoch, alebo veľkých vývojových kozmických cykloch, ktorými prechádza naša Zem ako procesom neustálych zmien a transformácií vždy na vyšší stupeň so všetkými svojimi ríšami (minerálna, rastlinná, zvieracia, človek).

Podrobne je vývoj Zeme vzhľadom na predchádzajúce stavy (kozmičné cykle) popísaný hlavne v knihe R. Steinera „Tajná veda“. My si ich len stručne zrekapitulujeme na pochopenie samotného procesu siedmich dní stvorenia podľa Genesis. Stav „Starý Saturn“ ešte neobsahoval živé vody alebo pevnej hmoty. Tento Saturn bol iba vzájomne sa prelínajúcim teplom. Starý Saturn a tiež človek boli v stave minerálnom, ale to nebol stav ako ten dnešný s pevnými formami, ale stav prelínajúceho sa tepla s minerálnymi zákonitostami. Počas tohto stavu bol vytvorený zárodok fyzického tela človeka. Vznikol tiež zárodok minerálnej ríše budúcej Zeme.

V novom kozmickom cykle, v stave Starého Slnka, oproti stavu Starého Saturnu došlo k zhutneniu živlu tepla, čím sa vytvoril živý plyn, takže okrem vzájomne prelínajúceho sa tepla, tu máme zákonite sa utvárajúci živý plyn (vzdušný). Ale súčasne nastáva tiež nové utváranie smerom nahor, zjemnenie tepelného živlu v svetlo. Do svetového kozmického priestoru nastáva vyžarovanie svetelnosti. Počas tohto stavu bol vytvorený zárodok éterického tela človeka. Vznikol tiež zárodok rastlinnej ríše budúcej Zeme.

Dokiaľ bola naša Zem spojená so Slnkom, dokiaľ nedopadalo slnečné svetlo zvonku, nebolo medzi pozemskými bytosťami vedomie. Dovtedy nemohlo byť ani fyzické ani éterické telo preniknuté astrálnym telom, ktoré je nosičom pre dušu (s duchovným zárodkom), čiže pre vedomie. Ak má vzniknúť vedomie, muselo dôjsť k rozštiepeniu, a zo slnečnej podstaty sa muselo niečo oddeliť. To sa stalo za stavu Starého

Mesiaca v priebehu tretieho vývojového kozmického stavu. Za stavu Starého Mesiaca boli živle vodný, plynný a tepelný rozdelené. Pribudol zárodok astrálneho tela človeka a vznikol zárodok rastlinnej ríše budúcej Zeme

Po stave Starého Mesiaca nastáva Brahmová noc a nový kozmický cyklus, stav Zeme, ktorého vývoj je práve obsahom knihy Genesis. Sedem dní stvorenia zahrňuje stav vzniku Zeme a slnečnej sústavy v súčasnom veľkom kozmickom cykle. Udalosti, ktoré prebiehali počas prvých šesť dní, prebiehali vo sfére elementárneho (astrálneho a éterického) sveta. Až siedmy deň sa odohráva vo fyzickom svete. Genesis rozpráva o udalostiach zrodu zmyslového sveta z nadzmyslového.

Čo vlastne znamenajú jednotlivé dni stvorenia? Sedem dní sa nemyslí 24 hodinové dni, ale jedná sa o určité časové úseky. Problém je, keď si uvedomíme, že až štvrtý deň bolo vytvorené Slnko a Mesiac, čiže niečo, podľa čoho by sa meral čas. Tých sedem dní skôr vystihuje sedem vývojových etáp, alebo aj inak povedané, striedanie pôsobenia vplyvu siedmich anjelských bytostí volaných aj Eóny. Eóny neboli mienené časové obdobia, ale duchovné bytosti. Najprv bol jeden Eón, potom druhý atď, o Eónoch hovorili už gnosticci, až neskôr sa tým mysleli len časové obdobia. Potom aj hebrejské slovo Jom (deň) musíme rozumieť vo význame určenia duchovnej bytosti. Jom je to isté čo Eón. Ide o sedem striedajúcich sa duchov času Jomov, alebo Eónov. Bytosti o hierarchiu nižšie než duchovia formy-Elohim, čiže Archai, alebo inak volané prapočiatky.

Tu je prehľad anjelskej hierarchie tak ako postupuje od hora dole:

Duchovia lásky - Cherubíni

Duchovia harmónie - Serafíni

Duchovia vôle - Tróny

Duchovia múdrosti - Kniežatá

Duchovia pohybu - Sily

Duchovia formy - Panstvá (Elohim)

Archai - Mocnosti/Prapočiatky (Eóny,Jomy)

Archanjeli

Anjeli

V rámci hierarchie bytostí sú Elohim duchovia formy, čiže anjelské bytosti zaoberajúce sa okrem iného hlavne vytváraním foriem pre veci a bytosti Stvorenia. Preto sú to tvoriace bytosti v tom pravom zmysle slova. Do vzájomného prelínania rôznych druhov éteru a živlu vzduchu, vody, zeme, v rámci siedmich dní stvorenia zasiahli Elohim a za svojich pomocných duchov ustanovili Eóny. Keď Elohim stvorili svetlo, ustanovili na jeho miesto prvého im slúžiaceho Archai. Elohim tvorili svet v siedmich krokoch a postupnosť tohto procesu, kvalitu času im zabezpečovali Archai.

Čo je v Genesis myslené ako tma? Na každom vývojovom stupni zostávajú niektoré bytosti pozadu. V priebehu stavu Starého Saturnu, tieto bytosti zaostali. Tieto oneskorené saturnské bytosti sa v stave Starého Slnka prejavovali nie ako svetlo, ale práve ako tma. Normálne sa vyvíjajúce bytosti Starého Slnka tvorili svetlo. Navonok sa to prejavilo ako pôsobenie síl temna a svetla. Preto na začiatku ešte vládne temnota (bytosti starého Saturnu) a potom zažiaria bytosti svetla (Bud' svetlo). Oproti Elohim, ktorí vytvorili a darovali svetlo stoja bytosti temnoty. Keď Elohim určili svojich

podriadených duchov Archai, zároveň zapriahli do svojich služieb aj zaostávajúcich Archai. Elohim tak ustanovili nielen Jom (ako deň) ale aj temnotu, čiže Lilith. Lilith je skupinový názov pre oneskorené saturnské bytosti tmy, Archai.

1. deň

Na počiatku Boh stvoril nebo a zem. Zem bola pustá a prázdna a nad prahlbinou bola tma. Nad vodami sa vznášal Duch boží. I riekol Boh: „ Bud' svetlo“ a bolo svetla. Boh videl, že svetlo je dobré a oddelil ho od tmy. Nazval ho dňom a tmu pomenoval nocou. A nastal večer a nastalo ráno, prvý deň.

„Be rešit bára elohim eth haš šamajim ve eth há árec.“ Sú to posvätné slová Genesis, presne vyjadrujúce silu božieho slova – Logosu. Tieto tvoriace slová vytvárali v myšliach starohebrejských zasvätencom živé obrazy. Magické písmo hebrejčiny dokáže presne a silne zachytiť túto silu božieho slova. Keď prichádzame k štvrtému kozmickému cyklu, čiže stavu Zeme, k živlu ohňa (tepla) k živlu vzdušnému a vodnému, ktoré sa vytvorili v predchádzajúcich kozmických cykloch, pristupuje živel zemný. Aby sa mohol tento pevný živel v našom planetárnom stave objaviť, muselo sa opakovať rozštiepenie, ktoré nastalo už za stavu Starého Mesiaca. Je to ten okamih, keď sa zo spoločných planetárnych pomerov oddeľuje tepelný a svetelný éter (živel ohňa a vzduchu) a vydeľuje sa zemný hustejší živel, v ktorom sa pripravoval pevný prvok Zeme. Vznikla tak dvojnásť. Oddelili sa dve éterické substancie. Tento stav sa odohrával ešte na éterickej úrovni, nebol zmyslovo postihnuteľný. Prvý biblický deň sa opakuje stav Starého Saturnu. Nielen to, že k tepelnému živlu pribudne živel vzdušný či plyný. Ide o zhrubnutie živlu tepla, jemný tepelný živel Starého Saturnu zhrubne v živel plyný. Oddelenie znamenalo, že živel vzdušný, tepelný a vodný sa oddelil od svetla. A to bolo to, čo voláme „ha arec“, čiže zem a svetlo „haš šamajim“. Tieto živly si musíme predstaviť ako šaty duchovných bytostí, ako druh elementárnej látky, v ktorej Elohim tvoriaco pôsobia a pracujú s touto látkou ako s materiálom. Hmota je nielen mája, ale vonkajšie ohlasovanie duševnosti a duchovnosti Elohim. Čo sa teda javilo ako elementárne spriadanie vzdušného, tepelného a vodného živlu, to je vonkajšia telesnosť Elohim. Všetko čo je tepelný živel, to je duchovná zložka Elohim. Vzťah ducha Elohim k živlom, používa Biblia slovo „ruach Elohim“. Ako vyžaruje sliepka svoje živočíšne teplo do vajec, tak žiaril duch Elohim do ostatných elementárnych stavov, živlu vody, vzduchu, prostredníctvom živlu tepla. Ak smerujeme od živlu tepla dole, tak po sebe idú stavy vzduch, voda zem, hore potom rôzne druhy éteru. V ezoterickom zmysle sily v tomto jemnejšom éteri sú rovnaké ako tie, pomocou ktorých je riadené chemické usporiadanie látok, ich vzájomné spojovanie a organizovanie, preto tento éter voláme éter chemický alebo zvukový. Zvukový éter je nositeľom slova, Logosu. Tvorivé Slovo vlnivo sa šíriace priestorom je pôvodcom života. Čo odlišuje vlastne človeka od iných bytostí? Je to jeho reč, ktorá sa prejavuje v hláskach. V prvý biblický deň okrem rozdelenia živlov a éteru, duchovné bytosti dávajú človeku ako dar, bytostný obal vytvorený z ich podstaty, obal zárodka duše pociťovej.

2. deň

Potom riekol Boh: Bud' obloha uprostred vôd a oddel'uj vody od vôd. Tak učinil Boh oblohu a oddelil vody pod oblohou od vôd nad oblohou. A stalo sa tak. Boh pomenoval oblohu nebom. A bol večer a bolo ráno: druhý deň.

Za prvého zemskeho stavu (prvý biblický deň), boli živly zmiešané dokopy. Elohim

spôsobili, že z tejto zmesi nastalo rozdelenie dvoch elementárnych stavov. Jeden stav mal tendenciu vystupovať hore, stať sa parou, druhý mal tendenciu vylievať sa dole, čiže sa zhusťoval do seba. Tento stav je popisovaný ako „Bohovia učinili niečo medzi vodami hore a vodami dole.“ Elohim rozdelili najprv vo vnútri vzájomne sa prestupujúcich elementárnych stavoch vzduch od vodného živlu. A to je druhý moment dejín Stvorenia. V druhý biblický deň stvorenia dostáva človek ďalší duševný obal, zárodok duše rozumovej.

3. deň

Potom riekol Boh: Nech sa vody nahromadia na jedno miesto pod nebom a nech sa ukáže súš! I stalo sa tak .Boh pomenoval súš zemou a nahromadené vody pomenoval morom. Boh videl, že to bolo dobré. Potom riekol: Nech zem vydá sviežu zeleň, semenoplodné byliny a ovocné stromy rozličného druhu, čo rodia na zemi ovocie, v ktorom je ich semeno! I stalo sa tak. Zem vydala sviežu zeleň, semenoplodné byliny rozličného druhu a stromy rodiace ovocie, v ktorom je semeno rozličného druhu. I videl Boh, že to bolo dobré. A bol večer a bolo ráno: tretí deň.

Pevná zemská substancia vytvára sama zo seba opakovanie vývoja rastlínstva. V Genesis sa to opisuje tak, že rastlínstvo klíči zo zeme, keď Elohim už oddelili zem od vodstva. Tieto deje prebiehali však v elementárnom svete. Objavenie rastlínstva na zemi potom treba chápať nie ako objavenie sa jednotlivých rastlín, ale ako skupinových duší rastlín. O tom presne hovoria slova Genesis, ktoré majú iný zmysel v hebrejčine. „Zem vydala všelijaké byliny a ratolesti podľa svojho druhu.“ V origináli sa povie „ako druhy“. Tento pevný stav však by nebol ešte stále viditeľný dnešnému zraku, všetko sa zatiaľ odohrávalo v éterickom svete. Na tretí deň stvorenia okrem toho, že vznikla pôsobením chemického éteru zeleň podľa druhov, dostáva človek ďalší duševný obal, zárodok duše vedomej.

Veľmi dôležitý je prechod od tretieho k štvrtému dňu stvorenia. Prvé tri dni stvorenia sú opakovaním stavu Starého Saturnu, Slnka a Mesiaca, až od štvrtého dňa začínajú kozmické sily pôsobiť zvonku. Vtedy vstupuje do vývoja Zeme stupeň vývoja zvierat. Zvierací element mohol vzniknúť najprv vtedy, keď začali z kozmického okolia pôsobiť na Zem bytosti svetla. To je spojené s vetou „ a Elohim ustanovili znamenia pre doby dňa a roku“, čo znamená, že Elohim postavili ako správcov času nový druh bytosti Archanjelov a poverili ich riadením konkrétnych časových cyklov na Zemi. Na rozdiel od Archeov, ktorí riadia vývojové momenty celého vesmíru z vyššieho hľadiska ako stráženie kvalít duchovných vývojových periód, Archanjeli riadia konkrétny pozemský čas.

4. deň

Potom riekol Boh: Nech sú svetlá na nebeskej oblohe na oddel'ovanie dňa od noci a nech budú znameniami na určovanie období, dní a rokov. Nech budú svetlami na nebeskej oblohe, aby osvetl'ovali zem! I stalo sa tak. Boh učinil dve veľké svetlá: väčšie svetlo, aby vládlo nad dňom, a menšie svetlo, aby vládlo nad nocou a aj hviezdy. Boh ich umiestnil na nebeskú oblohu, aby osvetl'ovali zem, aby vládli nad dňom aj nocou a aby oddel'ovali svetlo od tmy. A Boh videl, že to bolo dobré. A bol večer a bolo ráno: štvrtý deň

Po tomto sa začína v Biblii opisovať ako po treťom dni stvorenia začínajú v

pozemskom okolí pôsobiť vonkajšie sily Slnka, Mesiaca a hviezd. Kozmické sily začínajú ožarovať Zem zvonku. To je štvrtý deň stvorenia. Vo štvrtý deň sú pred tým vzniknuté tri duševné zárodky (duša pocitová, rozumová, vedomá) zahalené do astrálneho tela.

5. deň

Potom riekol Boh: Nech sa vody víria pohybom živých tvorov a vtáctvo nech poletuje ponad zem na nebeskej oblohe. Vtedy stvoril Boh veľké morské zvieratá a všetky živé tvory rozličného druhu, čo sa hýbu a ktorými sa víria vody, aj všetko okrídlené vtáctvo podľa jeho druhov. A Boh videl, že to bolo dobré. I požehnal ich Boh hovoriac: Plodte a množte sa a naplňte morské vody. I vtáctvo nech sa rozmnoží na zemi. A bol večer a bolo ráno: piaty deň

K pozemskému bytiu sa začína pripájať bytie kozmické (hmotného kozmu). Ako náhle nastalo ožarovanie hmotného svetla zvonku, mohlo sa vo vývoji opakovať to, čo existovalo na Starom Mesiaci, ale na vyššom stupni vývoja. To bol piaty deň, kedy sa vyvinulo zvieratstvo, čo je v Biblii opisované ako hemženie tvorov vo vzduchu a vo vode (rozumej v živle vody a vzduchu). Piateho dňa bola Zem vyplnená vzduchom a vodou. Boli to bytosti zvieracie, skupinové druhové duše zvierat, ktoré zostúpili aby sa stali bytosťami vzduchu a bytosťami vody, nie jednotlivé zvieratá. Človek zatiaľ musel vyčkávať v nadzmyslovom svete. Do sveta bola vložená astralita. Piaty deň pokračuje zahaľovanie duševných zárodokov človeka ďalším telom éterickým.

6. deň

Potom riekol Boh: Nech zem vydá živé tvory rozličného druhu: dobytok, plazy a poľnú zver rozličného druhu! I stalo sa tak. Boh učinil rozličné druhy poľnej zveri, rozličné druhy dobytky a všetky plazy rozličných druhov. A Boh videl, že to bolo dobré. Potom riekol Boh: Učiniť človeka na svoj obraz, podľa našej podoby, aby panoval nad morskými rybami, nad nebeským vtáctvom, nad dobytkom, nad všetkou poľnou zverou a nad všetkými plazmi, čo sa plazia po zemi. Tak stvoril Boh človeka na svoj obraz na Boží obraz ho stvoril ako muža a ženu ich stvoril. Potom ich Boh požehnal a riekol im: Plodte a množte sa a naplňte zem podmaňte si ju a panujte nad morskými rybami, nad nebeským vtáctvom a nad každým živočíchom, čo sa hýbe na zemi! Potom riekol Boh: Ajhľa, dal som vám všetky semenoplodné byliny, ktoré sú na celej zemi, a všetky stromy, na ktorých je ovocie s ich semenom; to vám bude za pokrm. No všetkým zvieratám zeme, všetkému nebeskému vtáctvu, a vôbec všetkému, čo sa hýbe na zemi a má v sebe dych života, budú potravou všetky zelené byliny! I stalo sa tak .A Boh videl všetko, čo učinil, a hľa, bolo to veľmi dobré. A bol večer a bolo ráno: šiesty deň.

Až teraz vzniká to čo je pre Zem charakteristické. Týmto sú pripravené podmienky pre príchod vedomia, čiže duchovného Ja do vývoja Zeme. Nastáva veľký moment vzniku formy človeka. Elohim (duchovia formy) spojili sily a vytvorili pozemskú formu človeka. Človek šiesteho dňa bol síce fyzický, ale dnešným očiam by bol neviditeľný, tak ako je teplý vzduch neviditeľný a predsa je fyzický, tak aj vtedajší človek nebol ešte z mäsa a kostí. Bol by vnímaný ako človek tepelný. Jeho fyzickosť bola vytvorená zatiaľ iba z jedného živlu, živlu tepla, ďalšie zahusťovanie človeka prišlo až po šiestych dňoch stvorenia. Preto je v Genesis povedané "A Jahve-Elohim vdýchol človeku dych". To znamená, že duševným zárodkom zahaleným v tele astrálnom a

éterickom vytvoril prvý fyzický tepelný obal. Človek žil v raji, t.j. v éterickom svete obklopujúcom fyzickú Zem, odtiaľ len v tepelnom živle. Ako pokračovalo ďalšie zhušťovanie? V tomto vývojovom okamihu dochádza k tomu, čo voláme luciferské pokušenie. Lucifer zapôsobil na astrálne telo človeka a podnietil tým vznik egoizmu. Následkom vplyvu Lucifera bolo tepelno-vzdušné telo človeka stiahnuté do seba a nastalo ďalšie zhušťovanie. Lucifer pridal k fyzickému človeku dve ďalšie zložky a to vodný a zemný živel. Tieto dva živly zostali nakazené Luciferom. Týmto sa človek stal ťažším, čo je znázornené ako vyhnanie z raja. Lucifer mu dal silu gravitácie, silu tiaže.

Okrem vyššie uvedeného sú v rámci vývoja človeka dôležité aj ďalšie skutočnosti. V dobe medzi odlúčením Slnka od Zeme a ďalším odlúčením Mesiaca od Zeme, čo bolo opakovaním starých stavov, väčšina duchovno-duševných zárodkov nezostala v okruhu Zeme, ale vrátili sa do astrálnych sfér Saturnu, Marsu, Jupiteru, Mesiaca, Merkúru, Slnka, Venuše. V dobe Lemurskej, čiže v dobe, kedy od našej Zeme nastalo vystúpenie Mesiaca, na Zemi skutočne zostal len jeden pár duchovno-duševných zárodkov Adam-Eva. Tento odchod duševno-duchovných zárodkov nastal v presnom čase v dobe druhého dňa stvorenia. V jednej vývojovej chvíli, tak skutočne na Zemi existoval len jeden pár duší Adam-Eva, ktorí dokázali vydržať všetky vývojové zmeny a boli najsilnejšie zo všetkých duševných zárodkov. V čase druhej polovice Lemurskej doby a počas Atlantskej doby sa pomery konsolidovali a nastáva zostup duší zo sfér. Tieto duše rodiace sa zo sfér sú potomkami Adama a Evy. Keďže duše zostupovali zo siedmich rozličných planetárnych sfér, stali sa tak predchodcami siedmich základných ľudských rás.

Genesis je treba chápať tak, že do všetkých dejov vstupujú všetky duchovné bytosti deviatich anjelských hierarchií a že celé toto pôsobenie sa zhušťuje k poslednému produktu zemského vývoja, zhušťuje sa v nadzmyslovú bytosť, ktorú sa Elohim rozhodli vytvoriť, keď povedali: „Teraz učiňme človeka“. Všetky bytosti hierarchie boli v celom tomto deji činné a spoločne spolupracovali až k vyvrcholeniu celej stavby, ktorým je človek ako koruna tvorstva v šiesty deň stvorenia. Duchovia vôle-Tróny, vykonali svoju prácu na Starom Saturne, ale ďalej pôsobili aj za stavu Starého Slnka a Mesiaca. V stupni Starého Slnka pretvorili živel tepelný v živel vzdušný, a znovu tento živel, zhustili za Starého mesiaca do stavu živlu vodného. Na Zemi zhustili tento živel v živel pevný. Pri pohľade na pevný prvok, môžeme povedať: na všetko pevné s čím sa stretávame, pôsobili a vytvárali duchovia vôle. K zhusteniu živlu vody bolo treba pôsobenie duchov múdrosti. V živle vzdušnom pôsobia duchovia pohybu. V živle tepla zase pôsobia a tkajú duchovia formy. Sú to tí, ktorí v našej úvahe vystupovali z iného uhla činnosti ako Elohim. Všetky živly sa vzájomne prelínajú, neexistuje stav, v ktorom by nepôsobilo teplo. **To je vlastne mikrokozmičný dej, spodný trojuholník, kedy sa vytvorili obaly a duševné tela k prijatiu duchovnej iskry.** Elohim vytvárali určitú činnosť na prípravu vzniku človeka. Tým, že konali túto činnosť, sami sa veľa naučili a vyvíjali sa k vyššiemu stupňu. Ako skupina Elohim, teraz vytvorili jednotný celok. Táto jednota sa stal bytostnou. Tento celok siedmich Elohim voláme Jahvem. Jahve je tak skupinový názov. Preto až na konci stvorenia začalo v hebrejskom origináli Genesis vystupovať toto meno.

Človek je vlastne v rámci vývoja to najdôležitejšie a prírodne ríše sú len akýmsi vedľajším produktom pri jeho vznikaní. Čo sa deje s človekom v predošliých dňoch stvorenia, ktoré predchádzali šiestemu dňu stvorenia? Človeka môžeme nájsť v

predchádzajúcich dňoch v podobe duchovno-duševnej. Tak ako tuhne voda v lad, tak šiesteho dňa stvorenia následkom činnosti Elohim zhustili duchovno-duševného človeka do fyzickej podoby. Postup k šiestemu dňu stvorenia je vlastne procesom zhutňovania duchovno-duševného človeka v hutného pozemského človeka (Adamah).

7. deň

Tak boli dokončené nebesá i zem a všetky ich voje. Na siedmy deň Boh dokončil svoje dielo, ktoré koná; na siedmy deň si odpočinul od všetkého diela, ktoré vykonal. Nato Boh požehnal siedmy deň a posvätil ho, lebo v ňom si odpočinul od všetkého diela, ktoré stvorením začal konať.

Sedem dní stvorenia opísaných v Genesis je tak zobrazením časového úseku všetkého, čo sa deje od doby Polárnej až po Lemúrsku, kedy nastáva oddelenie Mesiaca od Zeme. Po siedmych dňoch keď vznikol človek, tento človek bol muž-žena. Spojená bytosť. Jeho telesnosť bola viac éterickejšia ako dnes ale jeho éteričnosť bola hustejšia ako je éterické telo dnešného človeka.

Ak si to zopakujeme tak prvé tri dni stvorenia sa vytvorili tri duševne články, potom sa obalili astralitou a éteričnom a jemnou fyzičnosťou a až potom sa z rúk bytosti Elohim vtláča duchovne Ja, zárodok ducha. Nefeš = duša pocitová, ruach = duša rozumová, nešama = duša vedomá (s Ja). Fyzický človek je potomkom éterického človeka stvoreného šiesty deň ako muž-žena. Potom nastáva odpočinok, keď Elohim postupujú do inej funkcie, a časťou zo seba vytvárajú Jahveho. Fyzický človek je človekom Jahveho. Elohim sa vyvinuli k vyššej vývojovej forme na bytosť Jahve-Elohim.

David Sulík